

— Appellanten gør endvidere gældende, at Retten tilsidesatte varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii). Retten burde have bemærket, at et todimensionalt tegn ikke blot kan anvendes på, men også kan indgå i en tredimensionel genstand. Anvendelse af varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), kræver således, at alle de mulige måder, hvorpå det på indleveringsdagen kan tænkes, at det pågældende tegn kan indgå i en tredimensionel genstand, tages i betragtning. Retten har foretaget en urigtig gengivelse af beviserne ved at fastslå, at appelkammeret udelukkende havde baseret sin undersøgelse på de varer, der reelt markedsføres. Appelkammeret gjorde det klart, at dets konklusioner primært er baseret på de patenter, som Pi-Design havde fremlagt. Under alle omstændigheder bør henvisning til supplerende oplysninger, herunder patenter og de varer, der reelt markedsføres, ikke være forbudt, hvor sådanne oplysninger bekræfter konklusionen om, at kendetegnene for det anfægtede tegn, som indgivet, kan føre til opnåelsen af et teknisk resultat, når de indgår i en tredimensionel genstand. Dette er den eneste hensigtsmæssige metode til at sikre retssikkerheden og den offentlige interesse, som ligger til grund for varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii).

hændeligt tab, mod forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikke-autoriseret adgang, navnlig hvis behandlingen omfatter fremsendelser af oplysninger i et net?

- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal princippet om EU-rettens forrang, i det tilfælde hvor en medlemsstat ikke iværksætter nogen foranstaltninger til opfyldelse af bestemmelsen i artikel 17, stk. 1, i direktiv 95/46/EF, og hvor arbejdsgivervirksomheden, som er ansvarlig for behandlingen af de pågældende oplysninger, indfører et system med begrænset adgang til disse oplysninger, som ikke giver den kompetente nationale myndighed automatisk adgang hertil i forbindelse med dennes kontrol af arbejdsforholdene, da fortolkes således, at medlemsstaten ikke kan sanktionere arbejdsgivervirksomheden for denne adfærd?

(¹) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s.31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal do Trabalho de Viseu (Portugal) den 18. juli 2012 — Worten — Equipamentos para o Lar, SA mod ACT — Autoridade para as Condições de Trabalho

(Sag C-342/12)

(2012/C 295/37)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal do Trabalho de Viseu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Worten — Equipamentos para o Lar, SA

Sagsøgt: ACT — Autoridade para as Condições de Trabalho

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2 i direktiv 95/46/EF (¹) fortolkes således, at begrebet »personoplysninger« bl.a. omfatter registrering af arbejdstid, dvs. angivelse af tidspunktet for den enkelte medarbejders påbegyndelse og afslutning af sin arbejdsdag, herunder pauser eller tidsrum, som ikke medregnes i arbejdstiden?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er den portugisiske stat da i henhold til artikel 17, stk. 1, i direktiv 95/46/EF forpligtet til at iværksætte de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, mod

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský soud v Plzni (Den Tjekkiske Republik) den 24. juli 2012 — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o. s. (OSA) mod Léčebné lázně Mariánské Lázně, a. s.

(Sag C-351/12)

(2012/C 295/38)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud v Plzni

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o. s. (OSA)

Sagsøgt: Léčebné lázně Mariánské Lázně, a. s.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet (¹) fortolkes således, at en undtagelse, hvorved det er bestemt, at der ikke ydes vederlag til ophavsmænd for overføring af deres værk ved radio- eller tv-udsendelse ved hjælp af radio- eller tv-modtagere til patienter i værelser i en kurbadeanstalt, som er en erhvervsvirksomhed, er i strid med artikel 3 og 5 [artikel 5, stk. 2, litra e), stk. 3, litra b), og stk. 5] i direktiv 2001/29/EF?